

מסכת מגילה --- היקשים וסמוכים

	אשכחן עשייה זכירה מנלן אמר קרא (אסתר ט, כח) והימים האלה נזכרים ונעשים איתקש זכירה לעשייה	מגילה ב:ב
א"ר יצחק שמעתי שמקריבין בבית חוניו בזמן הזה קסבר בית חוניו לאו בית ע"ז היא וקא סבר קדושה ראשונה קידשה לשעתה ולא קידשה לעתיד לבוא דכתיב (דברים יב, ט) כי לא באתם עד עתה אל המנוחה ואל הנחלה מנוחה זו שילה נחלה זו ירושלים	מקיש נחלה למנוחה מה מנוחה יש אחריה היתר אף נחלה יש אחריה היתר	מגילה י:א
הקורא את המגילה למפרע לא יצא קראה על פה קראה תרגום בכל לשון לא יצא אבל קורין אותה ללועזות בלעז והלועז ששמע אשורית יצא קראה סירוגין ומתנמנם יצא היה כותבה דורשה ומגיהה אם כוון לבו יצא ואם לאו לא יצא היתה כתובה בסם ובסיקרא ובקומוס ובקנקנתום על הנייר ועל הדפתרא לא יצא עד שתהא כתובה אשורית על הספר ובדיו: גמ' מה"מ אמר רבא דאמר קרא ככתבם וכזמנם מה זמנם למפרע לא אף כתבם למפרע לא	אלא מהכא דכתיב והימים האלה נזכרים ונעשים איתקש זכירה לעשייה מה עשייה למפרע לא אף זכירה למפרע לא	מגילה יז:א
ומה ראו לומר בינה אחר קדושה שנאמר (ישעיהו כט, כג) והקדישו את קדוש יעקב ואת אלהי ישראל יעריצו וסמיך ליה וידעו תועי רוח בינה		מגילה ז:ב
וכולל גירי הצדק עם הצדיקים שנאמר (ויקרא יט, לב) מפני שיבה תקום והדרת פני זקן וסמיך ליה וכי יגור אתכם גר		מגילה יז:ב
ולוידוי מעשר וכו': דכתיב (דברים כו, יג) ואמרת לפני ה' אלהיך בערתי הקדש מן הבית וסמיך ליה היום הזה ה' אלהיך מצוך		מגילה כ:ב
לסמיכה ולשחיטה: דכתיב (ויקרא ג, ח) וסמך ושחט וכתוב בה בשחיטה (ויקרא יט, ו) ביום זבחכם ולתנופה דכתיב (ויקרא כג, יב) ביום הניפכם את העומר ולהגשה דאיתקש לתנופה דכתיב (במדבר ה, כה) ולקח הכהן מיד האשה את מנחת הקנאות		מגילה כ:ב
אמר רבי אבהו באומר דמי עלי דתניא האומר דמי עלי שמין אותו כעבד ועבד איתקש לקרקעות דכתיב (ויקרא כה, מו) והתנחלתם אותם לבניכם אחריכם לרשת אחוזה		מגילה כג:ב